

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2014. évi április hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A másodfokú bíróság az emberölés büntette miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 12.B.396/2013/20. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a 2014. január 29. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött időt továbbmenően beszámítja.

Kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 4.000 (négyezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Pécsi Törvényszék 12.B.396/2013/20. számú, 2014. január 29. napján kelt ítéletével a vádlottat emberölés büntette miatt 10 év szabadságvesztés-büntetésre ítélte, mellékbüntetésül 10 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a bűnjelekről, kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, a vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen levő képviselője útján a bűnösségi körülmények kisebb körű kiegészítése mellett a vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítására tett indítványt.

A bejelentett jogorvoslati kérelmeket a másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak.

A másodfokú bíróság a kölcsönös fellebbezések alapján eljárva a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le. A tényállást a szükséges és lehetséges mértékben felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes, az a Be.351.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú bíróság eljárásában is.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlott tagadásával szemben az eljárás során beszerzett egyéb bizonyítékok, így elsősorban a szakértői vélemény, illetve a tanúk vallomása alapján állapította meg. A törvényszék részletes és meggyőző indokát adta annak, hogy a tényállást miért az objektív bizonyítékok, a helyszíni szemle adatai és a szakértői vélemény alapján állapította meg.

A vádlott és a sértett egy zárt kerítéssel körülvett telephelyen éltek egy lakókonténerben. Az eljárás során nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy rajtuk kívül más személy is tartózkodott volna a konténerben a bűncselekmény elkövetésének idején. Az orvosszakértői vélemény alapján pedig kizárható, hogy a sértett sérülése véletlen módon, a késbe történő belefekvéssel vagy beleeséssel keletkezett vagy a halálát okozó sebet a sértett önmagának okozta volna. E tényekből következően a cselekmény elkövetője egyedül és kizárólag a vádlott lehetett. Az elsőfokú bíróság tehát a tényállást helyesen állapította meg, azt minden részletében meggyőző érvekkel támasztotta alá. Mindebből okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és cselekményét is az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

A vádlott által használt eszköz jellegéből, a szúrás erejéből és annak irányultságából, valamint a ténylegesen okozott sérülés súlyosságából helyesen vonta le az elsőfokú bíróság azt a következtetést, hogy a vádlott szándéka a sértett életének kioltására irányult.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. Ezt a másodfokú bíróság csupán annyiban egészíti ki, hogy a vádlott többszörösen büntetett előéletét nem értékelte jelentős súllyal a büntetés kiszabása során, mert azok kisebb tárgyi súlyú bűncselekmények voltak. Az ügyészi indítvánnyal szemben a másodfokú bíróság nem értékelte súlyosító körülményként a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát. A befejezett emberölések száma országosan csökkent. Bár a Pécsi Törvényszék illetékességi területén valóban több hasonló cselekményt is elkövettek, nincs azonban számszerű kimutatás annak igazolására, hogy ezek a bűncselekmények akár csak helyi szinten is jelentős számban elszaporodtak volna. Az elsőfokú bíróság által a középértékben meghatározott szabadságvesztés-büntetés súlyosítására ezért a másodfokú bíróság nem látott indokot, az arányban áll a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, és a vádlott személyében

rejlő társadalomra veszélyességgel. Ugyanezen indokokra figyelemmel azonban a másodfokú bíróság a büntetés enyhítését sem tartotta indokoltnak.

A fentiekre tekintettel a fellebbviteli bíróság a törvényszék ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt a másodfokú bíróság a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján a szabadságvesztés-büntetésbe továbbmenően beszámította.

A vádlott a Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2014. április 9.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 12.B.396/2013/20. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.14/2014/4. számú végzésével 2014. április 9. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke